

۱۰ سالن کان ساهتڪار ۽ سنڌيت هلچل جو رهبر - شري اُتم

- راهي

جسٽس واران جي اُتمچنداڻي خاندان جي سپوت شري ا. جي. اُتم ۱۹۲۱ع کان پبلڪ ۽ ساهتڪ جيون شروع ڪيا. ڪانگريس ۽ شاگرد هلچل ۾ اڳرو رهيو. ڪئٽ انڊيا (۱۹۴۱ع) آندولن ۾ هن هڪ سال جيل ياترا به ڪئي. ان وقت پروگريسو گروپ به ٺاهيائين جنهن ۾ ليڪراج عزيز، هلال آڏواڻي، تيرت بسنت، نارائنداس ملڪاڻي، حيدر بخش جتوئي وغيره ليڪر رچنائون پڙهندا هئا جي هن رشي بهارام گدومل، نئشنل ڪاليج جي ڦليلي مئگزين جي ايڊيٽر جي حيثيت ۾ ڇپيون هيون. ساڳئي وقت ۱۹۲۷-۱۹۲۱ تائين اڌ سو کن ڪهاڻيون، مضمون ۽ ڪي ترجما ڇپيس ۽ ڪتاب 'سرحد جو گاندي' ۽ 'وجت لڪشمي' به نڪتس.

۱۹۲۸ع ۾ سنڌ ۾ مهاجرن جي فسادن بعد اُتم ڀارت لائي آيو ۽ ۱۹۲۹ع ۾ پروفيسر منگهارام ملڪاڻي جي صدارت ۾ لاهيل 'سنڌي ساهت منڊل' جو هڪ باني بڻيو ۽ ڪي سال جنرل سيڪريٽري ۽ وائيس پريزيڊنٽ به ٿي رهيو. ان منڊل سنڌي ٻوليءَ جي تسليميءَ لاءِ هلچل هلائڻ واسطي پنجن ڄڻن جي ڪاميٽي ٺاهي، جنهن ۾ هڪ اُتم به هو. منڊل سنڌي ساهت، ساهتڪارن، ٻوليءَ جي تسليمي ۽ سنڌيت هلچل کي زور وٺايو.

ڊسمبر ۱۹۵۹ع ۾ ناگپور سميلن وقت 'اڪل ڀارت سنڌي ٻولي ساهت سڀا' جو جنرل سيڪريٽري ٿيو ۽ پنج سال

اهو عهدو ماڻيائين. پر ان سنڌيت جي ڪم لاءِ هن ۱۹۹۱ع ۾ سرڪاري گزيٽيڊ عهدي تان استعيفا ڏني. ورهاڱي کان هتي اهڙو ٻيو مثال ڪونهي.

پروفيسر ملڪاڻي جي لفظن ۾ هتي سنڌي ساهت سان گڏ نئين دنيا ساهت کي نئين سر پئرجنم ڏنو. ماهرن 'نئين دنيا' جو اُتم ۱۹۵۰ع کان سمپادڪ ٿي رهيو آهي. نئين دنيا ۲۵ سال هلي. اُتم اُن مخزن طرفان سال ۱۹۹۱ع سال ليکڪن کي به اُجورو ڏنو ته تازو لڳاتار پنهنجن هر سال جي بهترين ڪتاب کي به هزار رپيا انعام ڏنائين. نئين دنيا طرفان ڪيترائي نوان ليکڪ ليکڪائون سنڌ ۾ آندائين. اهڙو ٻيو مثال هتي ڪونهي. 'نئين دنيا' جو گڏ هو ڪجهه سال 'سنڌو ڌارا' هفتيوار ۽ ٻن روزاني 'سنڌو سماچار' ۽ 'سنڌو سنسار' جو به سمپادڪ ٿي رهيو.

پروفيسر ملڪاڻي هن جي سمپادڪي ذات ۽ ڌاتو 'سنڌي ساهت جي سمالوچنا' ڪتاب ۾ لکيو آهي. ان مان ليکڪن ۾ اُتم منهنجو اوائلي دوست آهي. مون چاهين آهي ته هن جي ظاهر خشڪ سپاءُ پٺيان هڪ جذباتي دل لکڻ آهي جا تازو 'سنڌو سنسار' ڪيڏن بعد پڌري ٿي آهي. هو دنيا جو دڪدائڪ سماچار اهڙي ريت آهي جي پيڙا وڃان لکندو آهي جو ان مان انسان ذات جي قرب ۽ همدردي بکندي آهي. هن جي سماجواد ۽ انساني پسنديءَ جو پايو اهوئي انسانيت جو جذبو آهي جنهن کي انگريزي شاعر 'ملڪ آف هيومن ڪائينڊيس' چيو آهي. هن جا سمپادڪي ليک ته مثالي آهن. هن

هي جزوي سمپادڪي ليک سنڌي اخبارن ۾ ايندا آهن...
اهي بي رياءَ ۽ بي طرفدار هوندا آهن.“

اهي هنڌ پروفيسر لکيو آهي، 'نئين دنيا باقاعدي ڪيندي
آتم کي ايترو وقت ملي ٿو جو هو ڪيترا سارا تخليقي
مضمون پڻ لکندو اچي، سا آفرين جوڳي ڳالهه آهي....
سائنس ڪوجنا هن جي لکڻن جي خصوصيت آهي.'

آتم جا اهڙا اڌ سؤ کان مٿي لکيل ادبي، تاريخي،
ثقافتي، تهذيبي مضمون آهن، جن ۾ ڪي تمام اهم
آهن. گرونانڪ، ميران، ڪاليداس، سامي، شاه، سچل، ديوان
ديارام گدومل، قليچ بيگ، ديوان ڪوڙومل، سجاڳ سنڌ،
مهن جو دڙو، سنڌي ڪهاڻي، ناٽڪ، تنقيد وغيره. هن
جو ۱۰۰ کن ڪهاڻيون به لکيل آهن. ڪي بنگالي، اڙيا،
مياڻس، هندي، اڙدو، جرمن ۽ روسي ۾ ترجمو به ٿيون
آهن.

هو ۱۹۶۴ع ۾ سنڌي جي ياترا ۾ اعليٰ ليکڪن ۽ عالمن
سان گڏيو آهي. ان بعد هتي سنڌ بابت جيئي سنڌ هلچل
۾ سرگرم آهي. بنگلا ديش هلچل وقت 'ڌرم ڀڳت' جو
خاص جيئي سنڌ ۾ سنڌين بابت پرچو ڪڍايائين، ڪمليشور
رهي کان 'ساريڪا' جو جيئي سنڌ ڪهاڻي انڪ ڪڍايائين.
ان ڪري آتم سنڌ هند جو ڀل سڏايو ويندو آهي. ڪي
ايس سنڌالاجي ته پروفيسر پنجواڻي ۽ وانگر 'سنڌي
انسائيڪلوپيڊيا' ڪوٺيندا آهن. ايترو هن جو اونهو اڀياس،
انسائيڪلوپيڊيا ۽ سوجهي آهي. هن سنڌ هند جي ڪتابن
جو خزانو سانڍي رکيو آهي. ڊي.ڪي.منشاراماڻي هن کي

سنڌ جو مجنون ۽ سنڌيت جو شيدائي سڏيو آهي. هن کي جيڪي به اوارڊ ۽ انعام مليا آهن تن جا پتيا هن پاڻ وٽ نه رکي ٻين کي امداد طور ڏنا آهن. اهو ٻيو مثال مشڪل ملندو.

اُتم رشيا ۾ ٿيل دنيا جي ليڪن جي ڪانفرنس ۾ سنڌي ڊيليگيٽ ٿي ويو جنهن ۾ ڊاڪٽر بچن، پيشمر ساهت، سجاد ظهير، فيض احمد فيض جمال ابڙي وغيره شرڪت ٿيا هئا.

هڪ دفعي ۱۹۶۶ع ۾ اُتم کي آل انڊيا ترقي پسند ليڪ سميلن جي آڻوچا جي بينڪ جو پرڏان بڻايو ويو هو. هن جا ڏيڍ ڊزن اصولوڪا ڪتاب آهن ۽ ڊزن کن ترجمو ڪيل آهن ۽ نئين دنيا پاران هڪ سو کن ڪتاب ڪڍيل اٿس.

مکيه ڪتاب : ۱. سرحد جو گانڌي (۱۹۴۶ع)، ۲. وجهڻ لکشمي (۱۹۴۶ع)، ۳. سوويت سرڳ (۱۹۵۳ع)، ۴. ڀارت روس دوستي (۱۹۶۵ع)، ۵. ٽنگور جي جهلڪ (۱۹۶۱ع)، ۶. ڪشمير (ڪهاڻيون) (۱۹۷۰ع) ٿي ڇاپا، ۷. سنڌي ساهت (۱۹۷۱ع)، ۸. ساهت ۽ ساهتڪار (۱۹۷۴ع)، ۹. مهاڻا گانڌي، ۱۰. ڪوچناتمڪ انعامي ڪتاب (۱۹۶۹ع)، ۱۱. سنڌي ڪهاڻي، ۱۲. ٽنقيد (تاريخي ڪوچا) - (۱۹۸۱ع) به ڇاپا، ۱۳. سنڌ (۱۹۸۴ع)، ۱۴. پروفيسر منگهارام ملڪاڻي - مونيگراف (۱۹۸۵ع)، ۱۵. پروفيسر ليڪراج عزيز - مونيگراف (۱۹۸۶ع)، ۱۶. ڀارت جو دوست لينن - انعامي ڪتاب، ۱۷. هو ڇهان هيءُ من.

العام - سنمان : ۱. سوويت لئند نهرو امن انعام ۱۹۶۳ - ۱۹۶۵
 ۱۹۷۱ع ۲. جيئن سنڌي سڀا (سندونگر) جو پنج
 هزار رپيا - ۱۹۷۲ع. ۳. ڪويتا پبليڪيشن (احمدآباد) ۱۹۸۲ع.
 ۴. اڪل ڀارت سنڌي ٻولي ۽ ساهت سڀا - ڏهه هزار رپيا - ۱۹۹۱ع
 ۵. رام بخشاڻي فائونڊيشن - پنج هزار - ۱۹۹۱ع ۶. ۱۹۸۶ع
 ۷. ترقي پسند ليڪ سنسٽا جي گولڊن جيلبي اٽسو - لکنؤ
 ۸. مليل شيلڊ.

(هندواسي ۱۸/۸/۱۹۹۱ تان ڪنيل)